

[Vilhelm Rasmussen.]

at 50 Familier kan ernæres, og det betyder, — hvis der kommer det samme Netto-udbytte som ved Nykøbing Sj. —, at man kun behøver at oprette 10 saadanne Plan-tager for dermed at dække Underskuddet paa Statsskovdriften, naar 12—15 Aar er gaaet.

Jeg skal ikke tale mere om denne Sag. Jeg har nu oplyst den saa fuldstændigt, som jeg er i Stand til bl. a. her ved Udtalelser af den største Autoritet, som findes her i Landet paa dette Omraade, en Mand, som kender sine Sager ad praktisk Vej, og som selv har vist, at han er i Stand til at gennemføre noget. Og naar jeg har gjort dette, mener jeg, at jeg overfor det Samfund, hvis Interesse jeg som enhver anden Repræsentant her har den Pligt at varetage, har Ryggen fri.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen i Anledning af hans Kritik af min Beretning i Anledning af Statens Lærerhøjskoles Jubilæum, en Beretning, der dog er en Aarsberetning som enhver anden. Det ærede Medlem har i Anledning af denne Beretning fremsat nogle højst mærkværdige Udtalelser, som findes i Rigsdags-tidende Sp. 546.

Naar man læser disse Bemærkninger igennem, kan man ikke undgaa at faa den Opfattelse, at det har været det ærede Medlem magtpaaliggende, saa vidt det stod i hans Magt med de Evner, han besidder, at stille mig personlig i et saa slet Lys som vel muligt. Bemærkningerne indeholder, selv om det ikke siges direkte, en indirekte Sigtelse for, at jeg i denne Beretning skulde have haft til Hensigt at stille min udmærkede Forgænger i et daarligt Lys. Ingen Beskyldning kan være mere uberettiget end denne indirekte Beskyldning, det ærede Medlem her har rejst imod mig, og derfor kan jeg heller ikke tie stille til den. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem, naar han offentligt her i det høje Ting kommer med en saa personlig Kritik, har undersøgt selve Beretningen — i hvert Fald har det ærede Medlem lagt Mærke til den røde Farve, denne Beretning har i Aar, og den har, saa vidt jeg kan forstaa, virket paa det ærede Medlem, som en rød Klud paa en velnæret Tyr ude paa Marken; i Parentes bemærket er det kun i Aar, denne smukke Farve er anvendt.

Nu taler det ærede Medlem, som om jeg skulde have stillet min udmærkede Forgænger i et daarligt Lys. Har da det ærede Medlem ikke set, at denne Beretning indledes

med en Artikel paa 8 Sider om Olrik, skrevet paa min Foranledning og forfattet af den udmærkede Forfatter Niels Møller, om hvem jeg vidste, at han var en nær Ven af Olrik, og som i min første Beretning i 1925 skrev en særdeles sympatisk Nekrolog om Olrik, saaledes at jeg paa Forhaand kunde være sikker paa, at han her vilde faa en særdeles sympatisk Omtale? Har det ærede Medlem heller ikke lagt Mærke til, at jeg i de faa Sider, jeg selv har skrevet med Overskriften „Tilbageblik og Fremblik“, udtrykkeligt har fremhævet Olik's store Fortjeneste gennem den Maade, hvorpaa han har overført sine Erfaringer fra de franske Lærerhøjskoler til Danmark, saaledes at vi, ved Olik's Fortjeneste, i Stedet for at kopiere Frankrig netop har faaet en Lærerhøjskole i Danmark, som man ikke har haft Mage til i noget andet Land, før man i 1919 efter Verdenskrigen begyndte i Tyskland og Østrig?

Jeg har gjort mig den største Umage for at fremhæve min Forgængers store og uomtvistelige Fortjeneste gennem den Maade, hvorpaa han har faaet Statens Lærerhøjskole indrettet, og saa tillader en Rigsdagsmand sig at komme med en Talbehandling, der skal give det Udseende af, at jeg, som han ironisk siger, naturligvis ikke vil forherlige mig selv, men at jeg dog, som han konkluderer, ikke har været tilstrækkelig objektiv og bør være lidt mere objektiv i Fremtiden i mine statistiske Beregninger!

Det er interessant at se, hvordan det ærede Medlem, der ønsker, at andre skal være mere objektive, selv behandler Tal. For det første lader det ærede Medlem i sin Omtale af Sagen, som om jeg har skjult, at der paa Statens Lærerhøjskole baade er Aarskursus og Feriekursus til Trods for, at der forud for de Tal, han nævner, staar følgende, som jeg beder den højtærede Formand tillade mig at oplæse:

„idet det samlede Antal Elever, der paa en eller anden Maade, ved Aarskursus, Feriekursus, Fjernstudium eller Fjernstileskrivning, er blevet undervist af Lærerhøjskolen, har været“ . . .

Altsaa, det er fuldkommen sandfærdigt oplyst, hvilke forskellige Arter af Undervisning der gives, og senere i Beretningen kan det ærede Medlem finde Tal saavel paa Aarskursister som paa Feriekursister. Alligevel faar Rigsdagen af den Tale, der er holdt, det Indtryk, at det er tilsløret i Beretningen.

Men værre endnu er dog, synes jeg, objektivt set den Maade, hvorpaa det ærede Medlem saa vil vejlede Rigsdagen og